

BOODSCHAP VAN DE HEILIGE VADER FRANCISCUS
VOOR DE 28STE WERELDZIEKENDAG
11 FEBRUARI 2020

***“Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt,
en Ik zal u rust en verlichting schenken” (Mat. 11, 28)***

Geliefde broeders en zusters,

1. De woorden die Jezus uitspreekt *“Komt allen tot mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken”* (Mat. 11, 28) wijzen op de mysterieuze weg van de genade, die aan de eenvoudigen wordt geopenbaard en die rust en verlichting biedt aan hen die vermoeid en uitgeput zijn. Deze woorden brengen de solidariteit tot uitdrukking van de Mensenzoon, Jezus Christus, ten opzichte van een bedroefde en lijdende mensheid. Hoeveel mensen lijden in lichaam en geest! Hij roept allen op tot Hem te gaan, *“komt tot Mij”*, en Hij belooft hun ondersteuning, vertroosting en verkwikking. *“Wanneer Jezus dit zegt, heeft Hij de personen voor ogen die Hij iedere dag langs/op de wegen van Galilea ontmoet: zoveel eenvoudige mensen, armen, zieken, zondaars, gemarginaliseerd door de last van de wet en het maatschappelijke bestel dat hen onderdrukt ... Deze mensen zijn altijd achter Hem aan gelopen om naar zijn woord te luisteren - een woord dat hoop gaf”* (Angelus, 6 juli 2014).

Op de 28ste Wereldziekendag richt Jezus zijn uitnodiging tot de zieken en de onderdrukten, tot de armen, die weten dat zij geheel van God afhankelijk zijn en dat zij, getroffen door de zwaarte van de beproeving, genezing nodig hebben. Jezus Christus legt geen wetten op aan degene die in angst leeft om zijn eigen situatie van broosheid, pijn en zwakheid, maar biedt hem/haar zijn barmhartigheid, zijn verkwikkende nabijheid. Jezus kijkt naar de gewonde mensheid. Hij kijkt naar het hart, zijn blik is niet onverschillig, maar zijn blik rust op heel de mens en omarmt hem, iedere mens in zijn of haar gezondheidstoestand zonder iemand af te danken, iedereen uitnodigend in zijn leven binnen te treden om zijn tederheid te ervaren.

2. Waarom koestert Jezus deze gevoelens? Omdat Hij zelf zwak is geworden en zo het menselijk lijden heeft ervaren en op zijn beurt verkwikt werd door de Vader. alleen wie zelf deze ervaring heeft, zal een vertroosting weten te zijn voor de ander. Er zijn verschillende ernstige vormen van lijden: ongeneeslijke en chronische ziekten, psychische ziekten, ziekten die revalidatie of palliatieve zorg nodig hebben, de verschillende handicaps, kinder- en ouderdomsziekten... In deze omstandigheden is er soms een gebrek aan menselijkheid en dan is het nodig de

benadering van de zieke ter personaliseren en aan het “*verzorgen*” iets toe te voegen, namelijk het “*zorg dragen voor*” omwille van een integrale menselijke genezing. Bij ziekte wordt niet alleen de eigen fysieke integriteit bedreigd, maar ook de rationele, verstandelijke, affectieve, geestelijke dimensie van het bestaan; en daarom verwacht de mens naast therapieën ondersteuning, bezorgdheid, aandacht... kortom, liefde. Bovendien is er naast de zieke een familie die lijdt en ook om ondersteuning en nabijheid vraagt.

3. Geliefde zieke broeders en zusters, de ziekte plaatst u op een bijzondere wijze tussen hen die, “*uitgeput en onder lasten gebukt*”, de blik en het hart van Jezus aantrekken. Daar komt het licht vandaan voor uw ogenblikken van duisternis, de hulp voor uw moedeloosheid. Hij nodigt u uit naar Hem te gaan: “Komt”. In Hem zullen immers de onrust en vragen die in u naar boven komen in deze “nacht” van het lichaam en de geest, de kracht vinden om te worden doorstaan. Ja, Christus, heeft ons geen recepten gegeven, maar met zijn lijden, dood en verrijzenis bevrijdt Hij ons van de onderdrukking van het kwaad.

In deze toestand heeft u zeker een plaats nodig om verkwikking te vinden. De Kerk wil steeds meer en steeds beter de “herberg” van de Barmhartige Samaritaan zijn, die Christus is (vgl. Luc. 10, 34), dat wil zeggen het huis waar u zijn genade kunt vinden, die tot uitdrukking komt in vertrouwelijkheid, een warm welkom, opbeuring. In dit huis zult u mensen kunnen ontmoeten die, zelf in hun broosheid genezen door de barmhartigheid van God, u weten te helpen om uw kruis te dragen door van hun eigen wonden vensters te maken waardoor jullie de horizon achter de ziekte kunnen zien en licht en lucht voor jullie leven kunnen ontvangen.

In dat werk van verkwikking van zieke broeders en zusters situeert zich de dienst van de werkers in de gezondheidszorg, artsen, verplegers en verpleegsters, personeel in de gezondheidszorg en administratie, assistenten en vrijwilligers. Door hun competent handelen doen zij de tegenwoordigheid van Christus voelen, die troost biedt en zorgt voor de zieke persoon door zijn wonden te verzorgen. Maar ook zij zijn mannen en vrouwen met hun zwakheden en ook met hun ziekten. Voor hen geldt in het bijzonder dat “wanneer wij eenmaal de verkwikking en de vertroosting van Christus hebben ontvangen, wij geroepen zijn op onze beurt verkwikking en vertroosting te worden voor onze broeders en zusters, met een zachtmoedige en nederige houding in navolging van de Meester” (Angelus, 6 juli 2014).

4. Geliefde werkers in de gezondheidszorg, iedere diagnostische, preventieve, therapeutische ingreep, iedere ingreep op het terrein van onderzoek, zorg en revalidatie is gericht op de zieke persoon, waarbij het zelfstandig naamwoord “persoon” altijd belangrijker is dan het bijvoeglijk naamwoord “zieke”. Laat daarom uw handelen voortdurend gericht zijn op de waardigheid en het leven van de persoon zonder ook maar enigszins toe te geven aan handelingen met het karakter van euthanasie, of hulp bij zelfdoding of onderdrukking van het leven, zelfs niet wanneer de staat van de ziekte onomkeerbaar is.

Bij het ervaren van de grens en ook het mogelijk falen van de medische wetenschap ten overstaan van steeds gecompliceerdere klinische gevallen en ongunstige diagnoses bent u geroepen zich open te stellen voor de transcendente dimensie, die u de volle betekenis van uw beroep kan bieden. Laten wij eraan

denken dat het leven heilig is en God toebehoort, daarom onschendbaar is en men er niet de vrije beschikking over heeft (vgl. instr. *Donum vitae*, 5; encycl. *Evangelium vitae*, 29-53). Het leven moet ontvangen, beschermd, gerespecteerd worden vanaf de geboorte tot het sterven ervan: zowel de rede als het geloof in God, de schepper van het leven, vereisen dit. In sommige gevallen is voor u het gewetensbezwaar een noodzakelijke keuze om vast te blijven houden aan dit “ja” tegen het leven en de menselijke persoon. uw professionaliteit, bezielde door de christelijke naastenliefde, zal de beste dienst zijn aan het ware recht van de mens, namelijk het recht op leven. Wanneer u geen genezing kunt bieden, kunt u nog altijd zorg bieden met gebaren en procedures die de zieke verkwikking en verlichting geven.

In sommige oorlogssituaties en gewelddadige conflicten zijn helaas tot mikpunt geworden het personeel in de gezondheidszorg en de instellingen die zich met de opname van en het bijstaan van de zieken bezighouden. In enkele streken wil de politiek de medische zorg ten gunste van zichzelf manipuleren door de terechte autonomie van het beroep in de gezondheidszorg te beperken. In werkelijkheid is niemand gebaat bij het aanvallen van hen die zich toewijden aan het dienen van de lijdende leden in de maatschappij.

5. Op deze 28ste Wereldziekendag denk ik aan de zovele broeders en zusters wereldwijd voor wie het onmogelijk is toegang te hebben tot zorg, omdat zij in armoede leven. Daarom wend ik mij tot de gezondheidsinstellingen en de regeringen van alle landen van de wereld, opdat zij door met het economisch aspect rekening te houden de sociale gerechtigheid niet verwaarlozen. Ik hoop dat men door de principes van solidariteit en subsidiariteit te verbinden samenwerkt, opdat allen toegang hebben tot adequate zorg tot bescherming en herstel van de gezondheid. Ik dank van harte de vrijwilligers die dienstbaar zijn aan de zieken door vaak het gemis aan structuren te compenseren en met gebaren van tederheid en nabijheid het beeld van de Barmhartige Samaritaan, Christus, weerspiegelen.

Aan de Maagd Maria, Heil van de zieken, vertrouw ik alle mensen toe die de last van ziekte dragen, samen met hun familieleden, evenals alle werkers in de gezondheidszorg. Allen verzeker ik van mijn nabijheid in gebed en zend ik van harte de apostolische zegen.

Uit het Vaticaan, 3 januari 2020
Gedachtenis van de Heilige Naam van Jezus

Franciscus